

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 54. Normanni ad Portas Parisiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. ad duos Pontifices Antecessores ipsius
A C. 886. scripserat.

Inter alias Epistolas, quas Papa, & Archiepiscopus Remensis ad se mutuo dederunt, occurrit una Papæ non solum ad Fulconem, sed etiam Aurelianum Lugdunensem, ceterosque Galliarum Episcopos de querelis Ecclesiæ Bituricensis contra invasionem Frotarii Archiepiscopi Burdegalensis directa. Nam Bituricenses contendebant, Joannem Papam Frotario Sedem Bituricensem tantum jure provisorio, quamdiu Burdegala a Barbaris occuparetur, concessisse. Ergo Stephanus Papa Frotarium ab Archiepiscopis ad reditum in Sedem suam compelli jubet, addita comminatione Anathematis, nisi morem gereret.

§. LIV.

Normanni ad portas Parisiorum.

*Chr. de
Norm. Gest.
Duch. tom. 2.
p. 527.*

† aliis Isara

Non sine causa de Normannis querebatur Fulco, nunquam enim alias penitus Franciam afflixerant. Jam prius anno octingentesimo octogesimo tertio mense Octobri per Terraciam ingressi, & superata † Orsia, a Rege Carlomanno prælio victi, nihilominus usque ad Viromandos penetrarunt, atque Ecclesiam S. Quintini, & S. Mariæ Attrebatî incendunt. Deinde Somonæ ripas secuti Rege cum exercitu in fugam verso & ultra

ultra Isaram se recipere compulsus, Am-
 biani hyemarunt. Inde frequentissime
 erumpentes, Ecclesias evertabant, cre-
 mabant vicos, Christianos alios capti-
 vos abstrahabant, alios trucidabant. In
 viis publicis corpora occisorum Cleri-
 corum, Nobilium, Virorum, feminarum,
 parvulorum jacentia iter facientibus oc-
 currebant. Christianorum non nulli, ab-
 jecta Religione, Normannis jungabantur,
 aut saltem eorum tutelam efflagitabant.
 Tandem ad pacta descendendum fuit;
 tumque duodecim millibus librarum ar-
 genti receptis, mense Novembri anno
 octingentesimo octogesimo quarto reces-
 serunt. Una pars Bononiæ conscensis
 navibus mare trajecit, alia Lovanii in
 Regno Lotharii sedem per hyemem sibi
 delegit. Ut vero tanta pecuniæ vis co-
 geretur, Ecclesiæ, earumque servi spo-
 liati. Sed paulopost, Rege Carlomanno,
 cum feras in nemore agitatur, vulnerato,
 & sexta Decembris anno octingentesimo
 octogesimo quarto ætatis suæ decimo o-
 ctavo, Regni autem sexto, extincto, illi-
 co redeunt Normanni, & Optimatibus
 conquerentibus, quod datam fidem fal-
 lerent, respondent, cum solo Rege Car-
 lomanno inita esse a se pacta, jamque ab
 ejus Successore parem pecuniæ sum-
 mam sibi dandam esse, si pace frui vel-
 let.

Sæculum IX.
 A. C. 886.

Fulco ap.
 Flod. LV. c. 5

Ann. Met.
 884.

Sæculum IX.**A. C. 886.**

Responso feroci perterriti Proceres mittunt ad Carolum Imperatorem Legatos, qui Regnum offerrent. Venit ille in Franciam & Rex salutatur. At illico reversus est in Germaniam.

Chr. Norm.

Igitur Normanni, favente occasione, bellum restaurant, contra Franci, quo Barbaros morarentur, urbes ad amnes positas munire cœperunt, atque inter alias Pontæsiam, quam Normanni mense Novembri anno octingentesimo octogesimo quinto obsessam, & promissis pactis in potestatem redactam, nihilominus igne cremarunt. Inde Parisios processerunt, adversa Sequana navigaturi, ut ulteriorem regionem popularentur. Lembos vero agebant tanto numero, ut duarum leucarum spatio fluminis undæ con-

Abbo de bel-Paris. lib. I.

spici non possent. Tunc Sigefridus barbarorum Rex Gozelinum Episcopum Parisiensem adit, dicens, se innoxium solummodo transitum petere. Respondit Episcopus; Carolum Imperatorem suæ fidei commisisse hanc urbem, quam, priusquam dederet, ultima experturus esset. Illa tempestate urbs Parisiensis ultra Insulam, quæ hodieque civitatis nomen retinet, non protendebatur. Duo pontes aditum præbebant, nempe major ille, qui hodie *Pont au change* vulgo dicitur, & pons minor, cujus nomen mutatum non est. Uterque edita turri, qua

qua hostes lubire poterant, muniebatur, ubi hodie duæ † Arces extractæ visuntur. Ergo Normanni, ut Sequanam in potestate haberent, majoris pontis turrim ultra duos menses ferociter irruentes oppugnant; at, Odone † Comite Parisiensi, Roberto ejus fratre, Gozelino Episcopo, ipsiusque nepote Ebolo (*)

Sæculum IX.
A.C. 886.

† les deux
Chatelets.

† Eudes

Fff 2 Abba-

(*) In Annalibus Benedict. Tom. III. ad annum 888. legimus: *Superstes fuit tantum ad annos abhinc quinque Eholus seu Ebulo Abbas, cujus tempore corpus S. Dionysii a quodam Gisalberto furtim sublatum, & Ratisbonam in Basilica S. Emmerami transportatum ferunt. In hujus rei argumentum Emmeramenses nostri duos lapides proferunt, in quorum uno hæc leguntur: Sub Ebulone Abbate Gisalbertus furavit; in altero: Furatus est quinque nonas Junii. Huc venit Frid. nonas Decembris tempore Tutonis Episcopi. Id ita accidisse Recentiores narrant. Gisalbertus homo Germanus rem se gratam Arnulpho Imperatori facturum existimavit, si corpus S. Dionysii Episcopi & Martyris suffurari posset, eique offerre. Hujus rei causa in Monasterium Dionysianum, tanquam criminis reus, se confugere simulavit, ut Sanctitate loci se poenæ subduceret. In hoc itaque asylo commoranti facilis fuit ad Sacrum tumulum accessus. Rebus omnibus ad furtum dispositis, Abbati & Monachis lautum convivium parat, omnibusque post*

Sæculum IX. Abbate, qui ipsi dimicabant, eam strenue
A. C. 886. tuentibus, repulsi sunt. Unde insilire ces-
 sarunt ultima Januarii aëno octingentesimo
 octogesimo sexto, urbem tamen præsidis
 cinctam custodierunt usque in annum se-
 quen-

*post epulum somno resolutis. . . . Ratisbo-
 nam vero allatum corpus Tutone Episcopo:
 quod vere S. Dionysii primi Parisiorum Epis-
 copi & Martyris corpus esse coram Leone IX.
 probatum sit, & Pontificio Diplomate confir-
 matum. Verum ad refellendam hanc fabellam
 non aliis Auctoribus opus est, quam Germani-
 sis, Witichindo, inquam, Ditmaro, & Arnolfo
 Monacho, qui omnes sub finem decimi Sæculi
 scripserunt. &c. Postquam deinde Mabillonius
 Tom. IV. verba ex Bulla Leonis IX. Papæ retu-
 lit, subjungit: Hæc Summa vulgati Diploma-
 tis, quod subdititium esse vel ipsa contextus
 lectio persuadet, id est, Stilus, qui omnino a
 Pontificis Leonis aliorumque Romanorum liti-
 ris alienus est. Deinde multa in fide illo
 Diplomate falsa continentur &c. Quæ hic
 Mabillonius commemorat. Et tandem subdit:
 Sed his nugis diutius immoror. Haud tamen
 absolute negaverim, Leone Papa Ratisbonæ
 demorante, quæstionem de corpore S. Dionysii
 ventilatam fuisse (id enim & Annales Saxoni-
 cæ tradunt) atque in S. Emmerami Templo
 tunc detectum fuisse quoddam corpus, quod e-
 jusdem S. Dionysii corpus esse, prolatis nescio
 quibus tabulis, Ratisbonenses asseruere. Idque
 forte*

quentem, quo Imperator Carolus, post-Sæculum IX.
 quam bis misisset auxilia cum valido ex- A. C. 886.
 exercitu advenit. Sed ecce! pacem cum
 Normannis pudendam iniit. Gozelino
 Episcopo, antequam obsidio solveretur,
 fatis functo Aschiricus successit. Cete-
 rum res in illa obsidione gestas statim *Duchesne*
 carmine latino scripsit Abbo Monachus *to. 2. p. 499.*
 S. Germani de pratis, testis oculatus;
 verum stilo adeo barbaro & inquinato,
 ut intelligi vix possit. Libertatem re-
 ceptam Sanctorum Civitatis Parisiensis
 Patronorum, & præter ceteros S. Geno-
 vesæ atque S. Germani beneficium esse
 dicit.

Cum Normanni, Francis Parisios for-
 titer propugnantibus, ibi Sequanam tra- *Regin. an.*
 jicere non possent, incredibili solertia, *888. Ann.*
 scaphas suas ultra duo millia passuum *Met. eod.*
 terrestri via ad oram superiorem rapta-
 runt, iisque e ripa rursus in flumen im-
 missis, iterum contra Sequanæ fluctus
 scaphas suas agentes in annem Icaunam
 inveci, Senones sex mensibus irrita la-
 bore

forte Leoni persuasum fuisse. Hinc est, quod
 Henricus Rex (Franciæ) ad refellendam hanc
 opinionem frequentem Episcoporum, Abbatum,
 & Procerum cætum in Dionysiano Monasterio
 per Hugonem Abbatem indici jussit, ac Sancti
 Dionysii loculum reſerari &c. Quid de hac con-
 troverſia ſentiendum, Lector judicet.

Sæculum IX. bore obsederunt. At Burgundiam, ma-
 A. C. 886. gnâ partem, igne, ferro, latrociniis va-
 starunt. Everardus Archiepiscopus Se-
 nonensis, obsidione Parisiensi necdum so-
 luta, prima Februarii anno octingentesi-
 mo octogesimo octavo e vivis abiit, An-
 tistes doctrina & virtutibus celeberrimus.
Mabill. to. 6. Is quondam Monachus & Præ-
 positus ad S. Columbam Ansegiso anno
Act. p. 485. octingentesimo octogesimo secundo mor-
 tuo successerat. Ipse vero Successorem
 habuit Walterium meritis sibi longe
 imparem, Walterii Episcopi Aurelianen-
 sis Nepotem.

§. LV.

*Concilia Cabilonense & Colo-
niense.*

tom. 9. Conc. p. 399. In tantis turbis nihilominus quædam
 Concilia in Provinciis ab Oceano re-
 motis celebrata. Quale illud est deci-
 ma octava Maji, anno octingentesimo
 octogesimo sexto, Cabiloni ad Ararim in
 Ecclesia S. Marcelli ad pacem stabilien-
 dam, aliasque causas Ecclesiasticas com-
 ponendas, habitum. Adfuere Episcopi
 octo, videlicet, Aurelianus Lugdunen-
 sis, Bernuinus Viennensis, Geilo, seu E-
 gilo Lingonensis, Adalgarius Augustodu-
 nensis, Stephanus Cabilonensis, Adal-
 baldus Bellicensis, Geraldus Matilconen-
 sis,